

Sudraba zivs (Ronjas un Birkas duets)

Man visu dienu ir silti
Pat ēnas no manis bēg
Kad alas dzeltenās
Smiltīs mūsu ugunskurs deg

Ja no upes izlēktu sudraba zivs
Un prasītu ko tu vēlies
Es vēlētos katru vakaru aizmigt
Tik laimīgs kā šodien cēlies
Ja no upes izlēktu sudraba zivs
Un prasītu ko tu vēlies
Es vēlētos katru vakaru aizmigt
Tik laimīgs kā cēlies

Būs rieksti ogas un zivis ko apēst
Kad vakars tumst
Šo uguni kursim mēs divi kā kūruši daudzi pirms mums

Ja no upes izlēktu sudraba zivs
Un prasītu ko tu vēlies
Es vēlētos katru vakaru aizmigt
Tik laimīgs kā šodien cēlies
Ja no upes izlēktu sudraba zivs
Un prasītu ko tu vēlies
Es vēlētos katru vakaru aizmigt
Tik laimīgs kā cēlies

Andra Manfelde / Zigmars Liepiņš (muzikālā drāma
"Adata")

Ja tu man esi

Katra kustība nozīmē robežu,
Aiz kuras rīts nāks tevi man ņemt.
Mirkļis ir akla un nu jau izšautā lode.
Es esmu tavs, sadrūp vairoga sirds.

Piedz.:

Ja tu man esi, man nevajag ne debesis, ne zemi.

Ja tu man esi, es gribu tik lai apstājas laiks.

Ja tu man esi, man nevajag ne debesis, ne zemi.

Ja tu man esi, ja tu man esi, ja tu man esi, ja tu man esi.

Katra nopūta nozīmē spriedumu.

Vienalga kur, es iešu tev līdz.

Sasien bailes mūs abus līdz mūžībai.

Tu uguns tilts, bet nesadedz.

Piedz.:

Ja tu man esi, man nevajag ne debesis, ne zemi.

Ja tu man esi, es gribu tik lai apstājas laiks.

Ja tu man esi, man nevajag ne debesis, ne zemi.

Ja tu man esi, ja tu man esi, ja tu man esi, tu man esi.

Nē, manis nav

Nē, manis nav, es esmu izdomāts no paša sākuma līdz galam.
Un ticiet man! Būs mierīgāks jums prāts, uz veselību iedzerot pa alam.

Nē, manis nav, es esmu izsviedrēts no zemes dvēseles kā Rasa.
Es lūdzu jūs, "viņš tiešām izdomāts", tā atbildiet Par mani, ja kāds prasa.

Piedz. Varbūt kādreiz, varbūt kaut mēs tiksimies, mēs tiksimies kaut kur pie piramīdām un ļausim smagamam no sirds tad smiltīs izslīdēt kā zīdam, tad smiltīs izslīdēt kā zīdam

Nē, manis nav, ir tikai dīvains stāsts,
Par citu zilā debess klusē.
Jā, tas nu gan, jau atkal zvaigznes šķīst
Kā asaras uz visām debess pusēm

Piedz. Varbūt kādreiz, varbūt kaut mēs tiksimies, mēs tiksimies kaut kur pie piramīdām un ļausim smagamam no sirds tad smiltīs izslīdēt kā zīdam, tad smiltīs izslīdēt kā zīdam.

Nē, manis nav es esmu izrunāts
No mutes mutē taka mana.
Jā, tiesa gan bij iesākumā vārds
Bet piegās tikai dziļa klusēšana.

Piedz. Varbūt kādreiz, varbūt kaut mēs tiksimies, mēs tiksimies kaut kur pie piramīdām un ļausim smagamam no sirds tad smiltīs izslīdēt kā zīdam, tad smiltīs izslīdēt kā zīdam x2

Ivars Vīgners, Jānis Peters

Caur kļāvām

Caur kļāvām, caur eglēm, caur bērziem, caur laikiem šī

dziesma dūc (3x)

Lai sasaucamies, lai dziedam, vien ļunajiem dziesmu trūkst (2x)

Vai aram, vai sējam, vai pļaujām, vai darām to dziru, kas rūgst (3x)

Lai sasaucamies, lai dziedam, vien slinkajiem dziesmu trūkst (2x)

Kad dzimstam, kad ejam, kad skrejām, kad dvēselē nelaieme sūrst (3x)

Lai sasaucamies, lai dziedam, vien mēmajiem dziesmu trūkst (2x)

Caur kļāvām, caur eglēm, caur bērziem, caur laikiem šī dziesma dūc (3x)

Lai sasaucamies, lai dziedam, un dziesma šī vieno lai mūs (4x)

Aiz manām durvīm

Aiz manām durvīm tavi soļi skan
Aiziet garām ir visvienkāršāk
Ja tu nezini ko teikt, ja vārdu tev nav
Pieklauvē un nerunā

Ar vienu pieskārienu pietiek
Lai es ar tevi atkal saprastos
Ja tu nezini ko teikt, ja vārdu tev nav
Pieskaries un nerunā

Man no jauna spārnus dod
Kā putnam tavs vārds
Kad tu mani uzrunā
Un no jauna augšup ceļ
Pār pelēkiem mākoņiem
Tava klusā balss.

Pieklauvē, tās nav durvis, tā ir sirds
Pieklauvē, tevi viņa vienmēr dzird
Ja tu nezini ko teikt, ja vārdu tev nav
Pieklauvē un nerunā.

Man no jauna spārnus dod
Kā putnam tavs vārds
Kad tu mani uzrunā
Un no jauna augšup ceļ
Pār pelēkiem mākoņiem
Tava klusā balss

Arnis Mednis (izrāde "Pepija")

Es gribu kā bērns vēl just

Kāds klusi pieklauvē
Pie durvīm, kas ciet.
Laiks ir apstājies,
Kaut pulkstenis iet.
Kādēļ jādodomā par to,
Kas ir lieks.
Mums jātic brīnumam,
Jo mirklis ir prieks.

Piedz.:

Kā putns, kas satrūkstas
Un augstu gaisā skrej...
Bet es lūdzu, projām neaizej!
Es gribu kā bērns vēl just,
Priecāties un nekad nepiekust.
Ir zeme visskaistākā,
Ai, bērniībā, kur paliek tā?

Vai tagad redzat jūs,
Ka patiess ir viss?
Zirgs dzīvo verandā
Un māmiņa ir eņģelis.
Cik tas ir labi,
Ka tā noticis.
Jo daudzus draugus,
Tu esi ieguvis.

Puķe apvijas ap stabu

Puķe apvijas ap stabu,
Meita dabū vīru labu,
Citādi tas nav un nebūs, veca mīlestība nerūs,
Veca mīlestība nerūs...

Tā - kas vienam mīlestība,
Citam tikai dēka šķība,
No pat Piltenes līdz Perū - veca mīlestība nerūs,
Veca mīlestība nerūs...

No pat vizbulēm līdz kapam,
Līdz pat nokaltušām lapām,
Pieglaužos pie tava pleca, nerūs mīlestība veca,
Nerūs mīlestība veca...

Dzīvi rūtainu kā deķi,
Lāpīsim kā lāpa zeķi,
Rūsē rudens saule slīpa, nerūs, nerūs mīlestība,
Nerūs, nerūs mīlestība...

Jo, puķe apvijas ap stabu,
Meita dabū vīru labu,
Citādi tas nav un nebūs, veca mīlestība nerūs,
Veca mīlestība nerūs...

Raimonds Pauls, Jānis Peters, Juris Hiršs (izrāde "Draudzes Bazārs")

Puķīte pa dambi

Ko tu turi savu suni, Vai viņš mērkaķis vai amplis,
Palaid, palaid,
Puķīti pa dambi.

Palaid vaļā zelta āķi, Ko tu lūpā esi kampis,
Palaid, palaid,
puķīti pa dambi.

Piedz. Palaid, palaid, palaid savu –
Palaid puķīti pa dambi!
Palaid, palaid savu puķīti pa dambi.

Tur, kur tava kuļmašīna, Svilpo tava mūža dampis.
Palaid, palaid
Puķīti pa dambi.
Nekar, vadzi, zobus vadzī,
Neliec dvēseli uz krampi,
Palaid, palaid,
Puķīti pa dambi.

Piedz.2x

Sviesta piesta, slampa stampa –
Mana dzīvīte uz rampas Palaid, palaid
Puķīti pa dambi.
Laidies mana, lido mana,
Mana puķīte pa dambi.
Palaid, palaid,
Puķīti pa dambi.
Piedz.